

Activitat 5

Classifica els següents textos segons el gènere literari a què pertanyen.

A

Penso
que res no és en va;
que res d'allò que dic
ni d'allò que faig
no es perd,
si en el joc hi arrisco
tot el que tinc,
sense temor de perdre.

MIQUEL MARTÍ I POL

B

Hi havia una vegada, a la segona meitat del segle XII, no gaire lluny de la ciutat de Perpinyà, un senyor feudal anomenat Guillem de Cabestany. Tot al voltant del seu castell, en unes terres seques i pedregoses que rebien el vent salat de la Mediterrània, conreava magnífiques vinyes que li proporcionaven un vi excel·lent.

C

GUÀRDIA I: Au, fora d'aquí!
TOM: No faig cap mal a ningú.
GUÀRDIA II: No s'hi pot estar, aquí.
TOM: Ui, quins fums!
GUÀRDIA I: Perquè aprenguis educació!
Té! (*Li venta una cleca.*)
TOM: Ai! Volia veure el príncep. No l'he vist mai, encara. M'has fet mal, animal!
GUÀRDIA I: Veure el príncep, tu? Arri, enllà! (*Li clava una puntada de peu al cul.*)
TOM: Ai!, Ai!

D

Un corb que havia agafat un tros de formatge es va posar en un arbre. Una guilla el va veure, i volent-se apoderar del formatge, se li va plantar al davant i el va omplir de lloances dient-li que tenia bona figura i que era bell; encara va afegir que li esqueia a ell més que cap altre, ser el rei dels ocells. El corb va voler demostrar que, de veu, també en tenia, i, deixant caure el formatge, va grallar fortament. La guilla, llançant-se damunt el formatge, se'n va apoderar i va dir:

—Corb, si també tinguessis seny no et faltaria res per ser rei dels ocells.

E

Boireta del matí,
escampà't una mica;
esborra el turó verd,
amaga la masia,
les canyes del camí i
l'ombra de l'eixida.

TOMÀS GARCÉS

F

Els llops es van reunir formant un gran cercle a la Roca del consell. Era el lloc on es trobaven cada nit. Mare Lloba va posar Mowgli al mig del cercle perquè tots el veiessin bé. Akela, el cap de la bandada, va cridar:

—Mireu-lo! Mireu-lo bé!

Però Shere Khan, que els espiava al darrere d'unes roques va cridar:

—El cadell és meu!

G

El sol brilla,
el cel és blau,
tot és alegria
el dia de Nadal.
Doneu-me pollastre,
doneu-me torrons;
fem xerinola
i cantem cançons.

H

ACTE V – Escena III

JULIETA: Què és això? Un flascó a la mà del meu amor? Ja ho veig, aquest verí ha estat el seu final. Avar! No m'has deixat ni una gota propícia que m'ajudés a mi? Et besaré per si en queda una mica en els teus llavis, com una medicina que m'ajudi a morir.

I

—Es dirà Hèracles! —proclamà Zeus al mont Olimp. Acabava de descobrir que estava a punt de tenir un fill i feia uns salts d'alegria tan grans que tot el cel tremolava sota els seus peus—. Sí, es dirà Hèracles, i serà més fort que els lleons i més savi que les estrelles!